Anđeo Gospodnji 17. ožujka 2024.

PAPA FRANJO

ANGELUS

Trg Svetog Petra
Nedjelja, 17. ožujka 2024.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Danas, na Petu korizmenu nedjelju, dok se približavamo Velikom tjednu, Isus nam u Evanđelju (usp. *Iv* 12, 20-33) govori nešto važno: da ćemo na križu vidjeti slavu njegovu i Očevu (usp. rr. 23.28).

Ali kako je moguće da se slava Božja očituje upravo tamo, na križu? Moglo bi se pomisliti da se to događa u uskrsnuću, a ne na križu, koji je poraz i neuspjeh! Isus, međutim, govoreći o svojoj muci, kaže: „Došao je čas da se proslavi Sin Čovječji“ (r. 23). Što nam time želi reći?

Želi nam reći da slava, za Boga, ne odgovara ljudskom uspjehu, slavi ili popularnosti. Slava, za Boga, nema u sebi ništa samodostatno, nije grandiozno očitovanje moći praćeno pljeskom publike. Za Boga, slava znači ljubiti do kraja, do davanja vlastitoga života. Proslaviti se, za njega, znači darovati samoga sebe, biti dostupan, ponuditi svoju ljubav. A to ima svoj najviši izraz na križu, gdje je Isus iskazao Božju ljubav u najvećoj mjeri, objavljujući u punini njegovo milosrdno lice, darujući nam život i opraštajući onima koji su ga razapeli.

S križa, tog „Božjeg prijestolja“, Gospodin nas uči da se istinska slava ona koja nikada ne prolazi i koja nas čini radosnima, sastoji od *darivanja* i *praštanja*. Darivanje i opraštanje su bît Božje slave i za nas su put života. Darivanje i opraštanje: kriteriji koji su vrlo različiti od onoga što vidimo oko sebe, pa i u sebi, kad razmišljamo o slavi kao o nečemu što se više prima nego daje; kao nešto što treba posjedovati, a ne davati. Ali svjetovna slava prolazi i ne ostavlja radost u srcu; i ne vodi do dobra sviju, nego do podjele, nesloge, zavisti.

Možemo se, dakle, zapitati: koja je to slava koju želim za sebe, za svoj život, koju sanjam za svoju budućnost? Je li to ostavljanje dubokog dojma na druge svojom bravuroznošću, svojim sposobnostima ili stvarima koje posjedujem? Ili pak put darivanja i opraštanja, put Isusa Raspetoga, put onih koji se nikada ne umaraju ljubiti, uvjereni da to svjedoči Boga u svijetu i daje da u životu zablista ljepota? Koju slavu želim za sebe? Zapamtimo, naime, da kad dajemo i opraštamo, u nama sja Božja slava. Upravo tamo: kad darivamo i opraštamo.

Neka nam Djevica Marija, koja je vjerno slijedila Isusa u trenucima njegove Muke, pomogne da budemo živi odrazi Isusove ljubavi.

_____

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre!

S olakšanjem sam primio vijest da su na Haitiju oslobođeni jedan učitelj i četvorica od šestorice redovnika ustanove Frères du Sacré-Cœur koji su oteti 23. veljače ove godine. Molim da što prije budu pušteni na slobodu i preostala dvojica redovnika i svi koji su još uvijek zatočeni u toj voljenoj zemlji pogođenoj tolikim nasiljem. Pozivam sve političke i društvene aktere da ostave po strani svaki partikularni interes i da se u duhu solidarnosti posvete traženju općeg dobra, podržavajući mirnu tranziciju prema zemlji koja će, uz pomoć međunarodne zajednice, imati stabilne institucije kadre vratiti red i mir među svoje građane.

Nastavimo moliti za pučanstva mučena ratom, u Ukrajini, u Palestini i Izraelu, u Sudanu. I ne zaboravimo Siriju, zemlju koja već dugo silno trpi zbog rata.

Pozdravljam sve vas koji ste došli iz Rima, iz Italije i mnogih dijelova svijeta. Na poseban način pozdravljam španjolske studente iz mreže studentskih smještaja „Camplus“, župne skupine iz Madrida, Pescare, Chietija, Locorotonda i župe San Giovanni Leonardi u Rimu. Pozdravljam članove Socijalne zadruge svetog Josipa (Cooperativa Sociale San Giuseppe) iz Coma, djecu iz Perugie, mlade iz Bologne na putu prema ispovijedanju vjere i djecu krizmanike iz Pavie, Iolo di Prata i Cavaion Veronesea.

Sa zadovoljstvom pozdravljam sudionike Rimskog maratona, tradicionalne proslave sporta i bratstva. I ove godine, na inicijativu udruge *Athletica Vaticana*, u „štafetu solidarnosti“ uključeni su brojni sportaši koji postaju svjedoci dijeljenja.

I želim svima ugodnu nedjelju. Ne zaboravite, molim vas, moliti za mene. Dobar tek i do viđenja!